

A TRAVELLER'S NARRATIVE

WRITTEN TO ILLUSTRATE

THE EPISODE OF THE BÁB,

EDITED IN THE ORIGINAL PERSIAN,
AND TRANSLATED INTO ENGLISH, WITH AN INTRODUCTION
AND EXPLANATORY NOTES,

BY

EDWARD G. BROWNE, M.A., M.B.,
FELLOW OF PEMBROKE COLLEGE, CAMBRIDGE, AND LECTURER IN PERSIAN
TO THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE.

VOLUME I. PERSIAN TEXT.

EDITED FOR THE SYNDICS OF THE UNIVERSITY PRESS.

CAMBRIDGE,
AT THE UNIVERSITY PRESS,
1891

PUBLIC LIBRARY,
DETROIT, MICH.
JUN 21 1900

[All Rights reserved.]

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE.
Ave Maria Lane.

Cambridge: DEIGHTON, BELL, AND CO.

Leipzig: F. A. BROCKHAUS

New York: MACMILLAN AND CO

Cambridge :
C. J. CLAY, M.A. AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

A TRAVELLER'S NARRATIVE
WRITTEN TO ILLUSTRATE
THE EPISODE OF THE BÁB.

در خصوص شخص معروف بباب وحقيقته
 این طرفه روایات مختلفه و نفاذ صفات
 در اسن و افواه ناس و صحائف ناریخ و اوران
 حادث ایران و اورپ مندرج است لکن از تبا
 ن خالق اقوال و دوایات همچیک چنانچه باشد
 اعتماد ران آید بعضی بهایت دم و قلع زبان
 کنودند و بعضی از اواراق حادث اجنبیه
 در معرض مدع سخن را نمودند و حریق مسموع
 خویش را نکلشند و تعریف بنم و مطلع ننمودند
 و چون این روایات مختلفه در سایر اوراق
 منکور

مذکود و بیان تسبب نصولی هدایت اخچه تعلق
 شا ریخ این کیفیت دارد در اوقات سیاحت
 در جمیع ممالک ایران از دور و نزدیک هنچه اف
 هدفیقاً ز خارج و داخل و استراویکا به بخوا
 مثلاً و متفق علیه متعرضان بوده با خصاً
 مر فوم میگردد تا نشکان سرچشم معاشر
 که طالب طلاق هر قایع هستند مختصر
 معلومانی از این قضیه حاصل گردد : نابه
 هو این بود ناجر از سلاوله طاهر در سن هزار
 دویست و سی و پنج روز اول محرم متولد و
 چون بعد از چند سال والدش سید محمد صنا
 فوت شد در شیراز در اغوش خالش میرزا

سیدعلی تاجر پور می‌یافته بعد از ملوغ در
 ابو شهر اول بشر اکت خال و بعد مستفل بجا
 مشغول بوده و محبب انجیه ازاوم سه بود بود
 مشهور بین و تعبد و صلاح و تقوی و
 با این صفات منظور نظر فاس بوده و درسته
 هزار و دو بیت و سه بیت درست بیست و پنج
 در شیراز در روش و حرکت و اطمیار و حالات او
 اثماری نمود ارسد که اشکار کرد مید شور عذر
 سر و پروازی دیگر در زیر پر دارد آغاز گفت
 نمود و مقام با بیت ایهار و از کلهه با بیت
 مراد او چنان بود که من واسطه فیوضات از
 شخص بزرگوار و هستم که هنوز در پر پرده
 عزت است

عزت و دارند کالات ب حصر وحد باز
 او محرک و محیل و لایش مهیل و درخیل
 کابی که در تفسیر سوره پوسن مرقوم نموده
 در هیچ مواضع ان خطابها فی با ان شخص عالمی
 از او مستقید و مستفیض بوده نموده و سهند
 در تمجید مبادی خویث جنه و میثای فدای
 خان در سبیل محبتش نموده از جمله این عبار
 با نقیة الله قد خذلت مکلی الله و رضیت
 الشتب فی سبیلات و ما اعنت الا القتل
 محبتك و کفی بالله العلی معصیما قدمیا
 و هم چین تالیفات کثیر در شرح و تفسیر
 ایات فرانتیه و خطب و مناجات عربیه نمود

دنْوَقْ وَمُحْرِصْ بِانتظار طلوعِ الْشَّخْرَةِ
 دَابِنْ كَتْبَ ذَا صَافَ الْهَامِيَّهْ وَكَلَامَ فَطَرِيَّهْ
 دَعْنَدَ التَّعْقِيْقَ مَعْلُومَ شَدَّهْ كَدَ دَعْوَاهِيَّهْ وَجَعْرَسَهْ
 نَدَأْشَهْ وَجَونَ دَرْمَيَانَ هَرَدَمَ مَشْهُورَ بَعْدَهْ
 تَعْلِيمَ وَتَعْلِمَ بَوْدَهْ دَرْنَفَرَأَهَارَ اِينَ قَضَيَّهِ مَحَاجَهْ
 الْعَادَهْ حَلَوَهْ كَرَدَهْ بَعْضِيَ اِذْفَاسَهْ باَوْكَرَهِيَّهْ
 وَجَهْمُورَانَكَارَشَدَهْ يَدَ اَظْهَارَهْ مَزَدَهْ وَجَمِيعَهْ عَلَيَّهْ
 مَجَهَدِيَنَ وَفَقَهَاءِيَّهِ مَعْتَبِيَنَ كَهْ صَاحِبَهِ سَدَهْ
 وَمَحَاجَبَ وَمَنْبَسَ بَوْدَهْ بَرْفَلَعَ وَقَعْمَعَهَدَهْ وَ
 هَيَانَ شَدَهْ مَكْرَهِيَّهِ اِذْهَلَهْ طَائِفَهْ
 شَبَحَيَهْ كَهْ مَعْنَكَفَ وَكَوْمَهْ ذَيَنَ وَحَسَبَهْ
 الْسَّلَكَ دَانَادَهْ جَبَجَوَهْ ثَضَرَعَظِيمَ وَفَرَمَدَهْ وَ
 اَمِينَ

امین بودند و با مطلع خویش رکن رابع مرکز
 سوچ حقائق دین مبین شمرند از آنجله ملا
 حسین بشروی و میرزا الحدا ز غنیمی و ملا
 صادق مقدس و شیخ ابو تراب شهار دفع
 و ملا یوسف اردبیلی و ملا جلیل اورمی
 و ملامه مهدی کندی و شیخ سعید هندی
 و ملا علی سبطانی و مثال انها اقبال با
 جستند و با اطاف ایران منتشر شدند و
 خود را ب عنوان طوفان بیت الله نموده بعد از
 مراجعت چون خبر ورودش با پسر رسمی
 گفت که بینیار شد و جوش و خوش غریب
 در شهر شیراز اشکار کشت جمهور غفاری علنا

بـلـکـفـیـرـ پـرـ اـخـتـنـدـ وـ فـتوـایـ قـتـلـ وـ قـتـمـیدـ
وـ حـسـیـطـانـ اـجـوـدانـ بـاـشـقـ رـاـ کـهـ حـاـکـمـ فـارـقـ
وـ بـوـدـ بـرـانـ دـاـشـتـدـ کـهـ دـاعـیـانـ بـاـبـ عـینـمـ لـاـصـاـ
شـهـ مـعـذـسـ رـاـنـاـ ذـرـاـ نـهـ زـدـ وـ بـاـمـیـزـ اـمـحـدـ عـلـیـ بـاـدـ فـرـقـ
وـ عـلـاـ عـلـیـ اـکـبـرـ اـرـدـسـتـانـ هـرـسـهـ رـاـ مـحـاسـ سـوـزـاـ
وـ مـهـارـ عـوـدـهـ دـرـ کـوـچـهـ وـ باـزـارـ کـرـدـ آـنـبـیدـ نـدـ وـ خـوـ
شـتـدـ عـلـمـائـ اـیرـانـ مـهـارـتـ سـیـاـمـیـ نـدـاـشـتـهـ بـنـدـاـ
کـهـ نـشـرـدـ وـ تـعـزـزـ سـبـبـ حـوـدـتـ وـ خـامـوـشـیـ کـرـدـ
وـ بـادـیـ قـعـ وـ فـرـامـوـمـیـ وـ حـالـ اـنـکـهـ تـعـزـزـ فـامـورـ وـ جـلـ
سـبـ مـوـتـ وـ رـسـوـخـ کـرـدـ وـ بـادـیـ تـوـخـهـ اـنـظـاـ
وـ نـفـوسـ دـاـبـزـ قـضـیـهـ مـکـرـاـتـ وـ مـرـاتـ بـمـجـرـ بـهـ
دـسـیـلـ هـذـاـ اـیـنـ سـیـاـسـتـ سـبـبـ شـیـوعـ شـدـ
وـ الـکـرـةـ

واکثر ناس بجهت حفاظت از دندان خاکه فارس صواب
 علم اچنده سوار فرستاده با بردا احصار در
 محضر علما و فضلا توپیخ و عتاب مفوود و زبان
 بازخواست کشود و چون ناب را توپیخ نمود
 و مقاومت عظیم باشد راه رئیس لطفه شد
 ندند و اهانت و تحقیر مفوودند نقیبیه عما
 از سر
 بیفتاد و اثر ضرب در چهره مفوودار مشد در هم
 محل برقرار مشورت ڈادند و بضمانت و کفالتخا
 حاجی سید علی بن جانه زوانه مفوودند و منع از صلا
 خویش و بیکانه روزی اور ادر مسجد احصار
 و اصرار و اجبار و انگار مفوودند و سرمنبر نوع
 نکلم مفوود که مسب سکوت و مسكون خاچران

و مشهود و در سویخ تا بغان کرد بید شنیده کان بود
 که مدعی و مصافت فیض از حضرت صاحب زمان
 علیه السلام است بعد معلوم و واضح شد
 که معصوم دس نایبیت مدینه دیگر است و
 مصافت موضعی از شخصی میرکار او صاف
 و لغو شد رکتب و صحائف خوش مضمون باشد
 چنانچه ذکر شد از عدم تجزیه و مهارت علا
 در قرون سیاستیه و متابع فتاویٰ گفتگو زیاد
 شد و تعریض بباب ولوه در ایران اندلخت و
 سبب ازدواج اشتعال محبتان و اقبال متوفی
 کرد بید چه که از این وقوعات جیتوی ناس زد
 شد و در اطراف ایران بعضی از عباده ها و کریم
 دکار

و کار اهمیت پیدا نمود بقلمیر که خاقان مغول
 شد تا شخصی را که از مثابر علما و سادات و
 متقدی دارای بود و محل ارادت و آناد
 تعیین فرمود و اسب و زنجی داد که بیش از رو
 و بفسه فخر این کیفیت را نماید سید مندو^ش
 چون بیش از رسید بباب سه مرتبه ملاقا
 نمود در محل بر اقل و ثانی سؤال و جواب کرد
 در محل بر اقل خواهش تغیر کوثر کرد و چون با
 من غیر تغیرگر و نامل بقلمیر و مفصله ران
 بر کوثر نوشت سید من کوثر شیفت و اسقفه
 او شر وی ملاحظه عاقبت و اذیته ندا
 این محبت لکسر ببر و جرد فرد پدر سید عصر

شهیر کشغ شتافت و افراد لال تکر و با خود
انکه دا ناوزیر بود و مراغات مقتضیانه
مینود تقسیل و خویش را بخوب و افلاطیه
بیز الطفعیل پیشگفت نوشته که او خدست
حاقان معغور عرض کند و خود با اراف ابران
صیاحت نمود و در هر شهر و منزه بر روی سر
منابر ناس را بقصیه دعوت نمود که سازمان
اعلام حکم بجنیون نمودند و سحر معلوم شمرد
و چون خبر فتاوی علما و فرماید و ولوله فهمها
برنجان رسید ملا محمد علی بن جانی مجتبه که
شخص شاخص بود و صاحب فول غافلی
یکی از محدثین خویش را مجهمت فخران قصیه
نشاند.

لبیر از مرستاد ان شخص از تقاضا صیل و قواعات
 چنانچه باشد و شاید اطلاع یافته باشی ^{فاللیف}
 مراجعت نمود و چون کیفیت و قواعات از اینها
 استقانع نمود و بر نوشتگات اطلاع یافته باشد
 آنکه عالمی خبر و مبنظری شهیر نمود از قضاد او ^{نم}
 و شید امتد و در مجلس درس کتب را برچید
 و گفت عوسم بهار و باده رسید و این عیا
 بر زبان را فذ طلب العلم بعد اوصوله
 المعلوم مذموم و چیز مریدان حوزه را بالا
 منبر دعوت و دلالت نمود و مکتبی شعر ^{فرا}
 داعر از حوزه بباب نوشت نایبه رحبا
 او را بحوب عازم جمعه دلالت کرد با وجود ^{آنکه}

علایی ز خان از دل و خان بوعظ و نصیحت
 بخواستند خاره نتوانستند عاقبت بر فتن
 شاه طهران ببورگشته و بحضور دخاقان مغفور محمد
 شکامیت نمودند و خواهش احصار ملا محمد علو
 بظهران نمودند امر را پدشاهی با احصار رصاد
 و چون بظهران رسید او را در محضر علماء
 ساختند بعد از بیان دلالات و مبالغات بین
 چنین روایت کنند که در آن محل بر چیزی در
 دارد نیامد هدایت خاقان مرحوم بن عصا
 و پنجاه و نهمان با خرجی داده اذن بر مراجعت فرموده
 بازی شیوع ابن خبر در اکاف و اطراف ایران
 در رود بعثوم مقبلان بعنابر علام ملا حله
 فرموده

فرمودند که کاراهیت پیدا نموده و چاره از دست
 رفته بجلس و صرب و تعذیب و تغصیح عثرة
 حاصل نه خاکم فارس حسینخان را دللتند
 که اگر این اتفش را خاموسی خواهی داین رخنه و
 فطور راست محکم علاج موری و چاره قطعی قتل
 با بابت و ناب جمعیت زیادی جمع نموده و درخواست
 خروج حسینخان عبدالجباری خان دار و عده را
 امر نمود که در نصف شب برخانه خال باب از
 اطراف هجوم نمایند و او را با جمیع تابعان دست
 بسته حاضر نمایند عبدالجباری خان با جنون
 در خانه حزب و خال و سید کاظم زنجانی کشته
 نیافت و پون از قضاد را نسبعت و نا

و اشتاد حرارت هوا حین خان را مجبور فرار نمود
 با بدان برخود از شهر رها کرد در صحنه اش
 با بدان استید کاظم رنجان از سپر انقضی صعنه
 نمودند و پیش از ورود با صعنه آن مکتوب معتمد
 از دوله خاکم ولایت مرقوم نمود و با اطلاع حکم
 در محل مناسب منزل خواست خاکم علما مام جمعه
 معین نمود چنان روز در انجام اقامت و رفته
 بحسب خواهش امام در مجلس بتأمیل تقدیر
 والعصر مرقوم نمود چون این خبر معتمد رسید
 دین ازا نمود و سؤال از نبوت خاصه خواه
 در اثبات نبوت خاصه در همان مجلس مرقوم
 شد معتمد امر فرمود که جمیع علمای جمیع متون
 و در

و در بیک محضر او و میانظره نمایند و سؤال و جواب
 عیناً بدوں تحریف پوسته است کا تب مخصوص
 خویش ثبت شود نا بظهر این ارسال شود و آنها
 امر و اراده پادشاهی باز قرار کرده مجری شود
 فتد
 علی این قضیه را و هنر شریعت شهره نماید
 و محضری ترتیب مفوده بنگاشتند که اکد رام
 است باشی باشد احتیاج با جماعت و سؤال و جواب
 دلیچون مخالفت این شخص دشیر افزای شهر
 است
 از افتائب پر اجراء حکم شرع عین صواب
 معتمد خواست که در محضر خویش معمل جماعت
 بیاراید تا حقیقت واقع حلوه نماید و قلوب
 بیاساید علناً اعدام و فضلاً ری کرائ

حکارت مشرع مبین را نخواستند و مباحثه
و مخالفه با جوان تاجری نپنداشده اند که علاوه بر
مهامه افتخاد محصلی و فاصله انتقال قیمت
حسن بوزیر مجلس بروای بعضی نافل از فن
اصول و توضیح و تشریع اقوال ملاصدرا منتهی به
شد و چون نتیجه از این مجلس بجهت حاکم خان
نژد حکم شد پس و فتوای فوقي علمائی علاوه بر
محض نکت ملکه فرع عظیم را نگذشت
خواست و هجوم عام را منع شد پس از این
صدر فرمان رسال نایاب تهران تیغ
داد تا حکم فاصله حصول یابد و یا مجتهد باشد
مقاآمت توافق داشت اور راجعی سواران
خاص

خاص گویش را صفتان خارج فرستاد و چون
 بورچه خوار رسیدند مه پنهان امر دموجع باشد
 فرمود و در خلوت سروپشیده خودین مامن و
 مأوص داد و جزو اصر تابعیان و معتمدان
 معتمد لفظی از باب مطلع نبود مدتها هار
 ماه مراجعت منوال کن شد و معتمد بر جست بیدا
 پیوست کر کین خان برادرزاده معتمد بوجو
 باب در خلوت مطلع و کیفیت ابو زیر اعظم
 غارض کشت حاجی هیرزا افاسی و زیر شهید
 امری صنایع صنادر نمود و دسورة العمل داد
 که باب را خفیا بالبا منشید میل در بخت محظا
 سواران نصیری بدرا الخلافه روانه عما بند

وچون مکار گرد رسید امری جدید از وزیر
دارد و فریضه کلین را مقرر منزل فرار فرمودند
در مدت بیست و دو زمانی اخوب دعده باب می
نمایند کاه حضور شهریاری تعظیم و محبت
نهاد حقیقت حال خویش خواهش مثل نمود
واسباب حصول فوائد عظیمه شمرد وزیر کبری
نیز یافت و به پیشکاه حضور عرض نمود که
موکب های این در شرف حرکت است و استغای
ناینکو نه امور حال وورث فتور مملکت و شاه
نیست که متأهل علایی دارالخلافه نیز بر و
علایی اصفهان سلوک نایند و سبب هیجان
عموم کرد و موجب مذهب اهتمام معصو
خون

حون این سید راه در ملکه حل لر تاز شیر
 نادر داشتند و موكب پادشاهی در سفر راه
 و ما نفع در نظر نه شیوه نیست که حضور با
 باعث فتنه عظیم و فساد اکبر خواهد شد
 لهذا علی الحجالة رای صواب چنان که در ملا
 غیبت موكب سلطانی از مقر سریر شهیر باشد
 این شخص را در قلعه مأکوم فرداد و حصول
 مثول را معلق بین رجوع منود مطابق این
 رای مخاطب الباب دستخط اعلام حضرت پادشاهی
 صادر شد و از قرار روایت صورت دستخط
 مختصر شد اینست بعد لالقاب چون موكب
 هما پون در جناح حرکت از شهران است ملا

بطور شایسته مکن نه شما مأکور فته خد
در انجان توقف و استراحت نمایند و باغا کو
دولت فاهر مشغول شوید و مقرر داشتیم
ک در هر حال مرا غات و قیر نمایند و پونز
سفر برگردیم شفارا مخصوص خواهیم خواست
بعد او را با چند سوار از حمله محمد بیان چهار
ستین و مائو کروانه نمودند دیگر فاعلان با
روایات پیغامهای کندر که بواسطه محمد
واقع از حمله تعهد شفای پاوی خان مرسو
لکن پیش از حضور و رفع سلطنه بود و منع
وزیر کبیر تبلیغ این عراض عضور پادشاهی
چه که خود مدعی پیری و حاضر مرشد
بود.

بود ولی سازین منکر این روا باشد باری
 از میان راه مکتوب بوزیر اعظم مرعوم داشت
 که مرزا از اصفهان بجهت اجتماع با علنا حصو
 حکم فاصل احضار نموده حال چه شد که این
 مقصد غریب مبدل با کو و تبریز کرد مید
 هر چند چهل روز در شهر تبریز نوقفت نمود
 علایی اعلام تقریب نفر نمودند و ملاقات جا
 مذاشتند بعد حرکت بقلعه ماکوداد مدد
 نه ماه در قلعه مینیع که در ذرمه انجبل
 واقع مأوى دادند و علی خان ماکوی از فرط
 محبت بخاندان نبوت بقدر مقدور رعایا
 مینمود و بعضی را اذن معاشرت میداد

دچون فضلای مجتهدین اذربایجان ملاحظه
 نمودند که در جمیع اطراف تبریز از کثرت حضور
 رسخیز برخواسته از حکومت طلب نظر پر
 تا بیان و تبعید نایاب نقل عله چهرقی نمودند
 هدایا اور ایان قلعه فرستاده دست یحیی خان کرد
^{پسند}
 سنجان الله با وجود این فتاوای علمای عظاماً
 و فقهای ذریع احترام و اذیت و رجز است
 از صرب و لغی و حبس از جانب حکام این طا
 روز بروز در تزايد نمودند و بحث و حدال
 بقیه بود که در جمیع اطراف ایران در مخالفت
 مخالص چراز کفتکو سختی نبود و رسخیز عظیم
 برخواسته علمای دین بین در و لوله و
 عامله

عامه فاصله رفغان و زلزله و محیین در شعف
 و ملهله و خودناب اهستی باش شور و اشتو
 نداده در هایت حلب و وله در آشایه
 و قلعه ماکو و چهرق شام و سحر بلکه روز
 و شب خود را بذکر و فکر و اوصاف و نعمت
 از شخص غائب حاضر و منظور ناصر خویش جصر
 نموده بود چنانچه ذکری میخواهد که مضمونش است
 اکر چه در ریایی ملا از هر چیز در قلاظم و سهام
 قضاد رقتابع و ظلمات الام و محن مقولی
 حان و تن است لکن قلبم بیاد روی تو روشن
 و حانم بیوی خوی تو کلش است خلاصه بعد
 از سه ماه اقامت در قلعه چهرق احله علیا

تبریز و فضلاً اذربایجان بطهران نوشند
و بجهت تهدید و تحویف ناس استدعا و
سیاست نشاند میں در حق ناپ نمودند و زیر
کبیر حاجی میرزا فاسو چون جوش و خروش علماً
اعلام را در جمیع نواحی ایران مشاهده نمودند.
همستان شاه از پھر قیمت بریز امر حصار
داد در اثنا مرد باور رومیه حاکم ملک قاتم
احترام فائق مجربی و هجوم غریب از اعمال و داد
همویدند در هفایت احترام حرکت نمودند
و چون ناپ ببریز وارد بعد از چند روز
در محل حکومت حاضر نمودند از علماً و علماً
نظام العلماً و ملاّم احمد ماما فانی و میرزا
احمد